

φορα τοιαῦτα βραβεῖα ἀπενεμήθησαν εἰς παιδιά ὡς ἐφεξῆς.

Ὁ Ἰούλιος Ῥαμευσένης ἐτῶν ἑπτὰ καὶ ὁ ἀδελφός του Ἑρρίκος, ἐτῶν ἕξι, ἐκλήθησαν ἄξιοι τοῦ βραβεῖου τρίτης τάξεως, διότι ἔσωσαν τὴν ζωὴν τῆς ἀδελφῆς των, ἥτις ἐπνίγετο εἰς τὴν λίμνην.

Ὁ Πολύδωρος Γουίττεδρόντιος ἐτῶν δώδεκα καὶ ἡμίσεως ἔλαβε βραβεῖόν τι, διότι ἔσωσεν ἐκ βεβαίου θανάτου παιδίον τι ἱστάμενον ἐπὶ τοῦ σιδηροδρόμου, δραμῶν μὲ κίνδυνον τῆς ἰδίας του ζωῆς καὶ ἀποσύρας αὐτὸ σχεδὸν καθ' ἣν στιγμήν τὸ ἤγγιζεν ἡ σαράντα μίλια τὴν ὥραν τρέχουσα ἀτμάμαξα.

Ὁ Πέτρος Ἐϊνάρδος ἐνδεκαετῆς μόνον ἐβραβεύθη, διότι ἐρρίφθη εἰς τὸν ποταμὸν καὶ μολοντί δὲν ἐγνώριζε νὰ κολυμβᾷ κατώρθωσε νὰ σώσῃ παιδίον τι τὸ ὁποῖον ἔπεσεν εἰς αὐτὸν καὶ ἐκινδύνευε νὰ πνιγῇ.

Διὰ τοῦ τρόπου τούτου τὰ παιδιά ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ἀσχοῦνται εἰς φιланθρωπικὰς πράξεις, ὥστε ὅταν ἀνδρωθῶσι καλίστανται ὡφέλιμοι καὶ χρήσιμοι πολῖται.

ΤΟ ΠΕΡΙΠΑΤΟΥΝ ΦΥΛΛΟΝ.

Ἡ εἰκονογραφία αὕτη παριστᾷ ζῶον τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται εἰς τὴν Νότιον Ἀφρικήν καὶ τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται τὸ περιπατοῦν φύλλον· εἶναι δὲ πολὺ περίεργον ἔντομον καὶ πολὺ ὁμοιάζει μὲ τὰ φύλλα τοῦ δένδρου, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου κατοικεῖ. Τὰ ζῶα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἔχουσι τὸ αὐτὸ χρῶμα μὲ τὸ μέρος ὅπου κατοικοῦσι. Τὰ πτηνὰ εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὁμοιάζουσι πρὸ πάντων κατὰ τὸ χρῶμα μὲ τοὺς κλάδους τῶν δένδρων, οἱ ὁποῖοι εἶναι τὸν περισσότερον χρόνον γυμνοὶ ἀπὸ φύλλα· ἐνῷ εἰς τὰς Ἰνδίας καὶ λοιπὰς τρο-

πικὰς χώρας, ὅπου τὰ δάση εἶναι πάντοτε πράσινα καὶ ὅπου τὰ ἄνθη θαμβώνουσι τοὺς ὀφθαλμοὺς μὲ τὰ ζωηρά των χρώματα, τὰ πτηνὰ εἶναι πράσινα, κυανὰ, κίτρινα καὶ κόκκινα. Τὸ αὐτὸ βλέπομεν καὶ εἰς τοὺς ἰχθύας (ὀψάρια). Ὁ ἰχθύς ἔξω ἀπὸ τὸ νερὸν εἶναι ἀργυροῦ χρώματος, ἐντὸς τοῦ νεροῦ ὅμως ἡ ῥάχη του εἶναι τοῦ αὐτοῦ χρώματος μὲ τὸν βυθὸν τῆς θαλάσσης ἢ τοῦ παμοῦ ὅπου κολυμβᾷ. Αἱ ἀκρίδες εἶναι πράσιναι ὅταν ζῶσι ἐπὶ τοῦ πρασίνου χόρτου διὰ νὰ ὁμοιάζωσι μὲ αὐτὸ, ἔχουσι δὲ τὸ χρῶμα τοῦ ἀχύρου ὅταν ὡς μάλιστα καταστρέφωσι τὰ ὅριμα σπικρά. Οἱ βάτραχοι, οἱ φρῶνοι, οἱ ὄφεις ἔχουσι τὸ αὐτὸ χρῶμα μὲ τὰς θέσεις ὅπου ζῶσι. Ὁ λόγος ὅλες τούτῃς βεβαίως πρέπει νὰ ᾔηται ὅτι τὰ ζῶα διὰ νὰ ἐκπληρώσωσι τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον ἐπλάσθησαν δὲν πρέπει νὰ πολυφαίνωνται. Ἐν τέτοις «τὸ περιπατῶν φύλλον» εἶναι διττῶς προφυλαγμένον· ὅχι μόνον εἶναι τοῦ αὐτοῦ χρώματος μὲ τὰ φύλλα, ἀλλ' ἔχει καὶ τὸ αὐτὸ σχῆμα· καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ πόδες του ὁμοιάζουσι μὲ μικρὰ φύλλα κεκολλημένα εἰς τὸν κορμὸν τοῦ μεγαλειτέρου.

Διὰ τῆς τοιαύτης ὁμοιότητος αὐτοῦ μὲ τὰ φύλλα ἀποφεύγει τὴν καταδίωξιν τῶν ἐντομοφάγων πτηνῶν, ἀπὸ τὰ ὁποῖα βρῖθουσι τὰ κλίματα εἰς τὰ ὁποῖα ζῶσι αἱ πεταλοῦδες αὐταί. Πόσον θαύμαστὴ ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ δι' ὅλα τὰ πλάσματά του!

ΤΥΦΛΟΥ ΠΑΙΔΟΣ ΟΡΙΣΜΟΣ.

Μικρὸν παιδίον, τοῦ ὁποῖου οἱ ὀφθαλμοὶ δὲν ἔβλεπον, ἐρωτηθὲν «τί εἶναι συγχώρησις;» ἀπήντησεν «Ἡ ὁσμὴ τὴν ὁποίαν χύνουσι τὰ ἄνθη ὅταν μαρδύωνται.» Τὸ τυφλὸν ἐκεῖνο παιδίον, διὰ τὸ ὁποῖον ὁ κόσμος ἦτο σκοτεινὸς καὶ τὸ ὁποῖον δὲν ἠδύνατο νὰ βλέπῃ τὸ ὡραῖον φῶς τοῦ ἡλίου, νομίζετε ὅτι δὲν ἔδωκεν ἀπάντησιν, ἡ ὁποία πραγματικῶς φανερώνει τί πρᾶγμα εἶναι ἡ συγχώρησις; Ναί· διότι τὸ νὰ αἰσθανώμεθα τὴν καρδίαν μας κλίνεσαν πρὸς ὅσους μᾶς ἀγαπῶσι, νὰ ἀγαπῶμεν τῆς ὅσοι διὰ τὸ καλὸν μας ἐργάζονται, δὲν εἶναι τόσο δύσκολον πρᾶγμα, ἀλλὰ νὰ ἔχωμεν κλίσιν, νὰ ἀγαπῶμεν καὶ νὰ πράττωμεν τὸ καλὸν πρὸς ὅσους μᾶς κακοποιοῦσι καὶ μᾶς βλάπτουσιν ὁμοιάζομεν πρὸς τὸ δένδρον τοῦ κινωμόμου, τὸ ὁποῖον χύνει τὴν γλυκεῖάν του ὁσμὴν περὶ τὸν σκληρὸν ἄνθρωπον, ὅστις τὸ πληγώνει. Ὁ γλυκύτατος καὶ πρῶτος Ἰησοῦς τῆτο ἔπραττε, καὶ οἱ ἀληθεῖς μαθηταὶ τῆς τοῦ ὁποῖου καὶ ἀδελφοὺς του ὀνομάζει, τοῦτο πράττουσιν. Καὶ τοῦτο, ἀγαπητὲ ἀναγνώστα, εἶναι τὸ γνώρισμα διὰ τοῦ ὁποῖου διακρίνονται οἱ ἀληθινοὶ μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ εἰς πᾶσαν ἐποχὴν καὶ πᾶσαν χώραν, εἰς τὰς καρδίας τῶν ὁποίων κατοικεῖ ΑΓΑΠΗ. «Εἰάν ἀγα-